

מ ט ו ל ה

רחוב אחד גבנוני כעין דבשת הגמל, מרוצף בידי הטבע, אבנים, מהן חלקות ומהן מחודדות, בולטות יותר ובולטות פחות, ואחת מהן שהיתה חלקה וישרה, אהבתיה במיוחד ולימים, כשהיינו מהלכים רוב ימות השנה יחפים, לא פסחתי עליה ולא ויתרתי על חלקלקותה.

שתי שורות בתים חשופים ללא עץ או צמח כלשהו, משני עברי הרחוב — כך נראתה מטולה היושבת על גבולה הצפר-ני של ארץ-ישראל.

כארבעים בתי-אב, רובם אכרים ומיעוטם עובדי ציבור, היו את אוכלוסיתה של המושבה. בשורת הבתים המזרחית היו כמה מבני ציבור: בית-הכנסת ובצמוד לו בית-הספר, בית המורה, בית הרופא ומרפאה צמודה לו, בית הפקידות ואפילו חנות המכולת של פאליק בלסקי היתה באותה שורת בתים. ממול, היו רק בתי אכרים ופרט לשלושה מהם שהיו גדר לים יותר, היו כולם בני שני חדרים ומטבח. החצר עמדה לשרותה של המשפחה בכל מה שחסר לה בבית.

החצרות — מוקפות היו חומה שסגרה על המושבה מכל עבריה למעט שני קצות הרחוב. בשולי החצר היה חדר אשר